

NEBOJTE SE OLOMOUCE!

My jsme se také nebáli a vyrazili do Olomouce na Celostátní setkání mládeže, abychom zprostředkovali zážitky účastníků i členů pořadatelských týmů. Pojd' si připomenout skvělou atmosféru a zažít CSM den po dni:

CSM V ČÍSLECH:
8 500 účastníků včetně rodin
753 členů přípravných týmů
133 kněží a 79 řeholníků
102 přednášek a 122 přednášejících
32 sportovních aktivit
93 923 vydaných porcí jídla, 3 000 litrů kofoly
35 426 podaných hostií
Nepočítaně krásných a požehnaných chvil
(zdroj časopis setkání Follow - 12 300 ks vytištěných časopisů Follow)

VŠICHNI MÍŘÍ SEM

V úterý 15. srpna se do Olomouce začali hrnout mladí nejen z celé olomoucké arcidiecéze, ale z celé České republiky. A to nikoliv kvůli vyhlášeným olomouckým tvarůžkům, nýbrž z důvodu konání 6. ročníku Celostátního setkání mládeže. Po příjezdu nás organizátoři navigovali až k ubytování, kde jsme se jen chvíli ohřáli a už jsme se ubírali na Korunní pevnůstku. Tak se jmenuje ústřední prostor, na kterém se odehrával hlavní program. Přivítal nás otec arcibiskup, primátor města Olomouce a organizátor celé akce otec Jenda Balík. Došlo i na krev. Moderátor začal v přímém přenosu krváčet z nosu, situaci však mistrovsky zvládl a záchranky naštěstí nebylo třeba. Celý program jste mohli sledovat také v přímém přenosu na TV Noe.

Josef Kvapilík

NEBOJTE SE... BÝT SAMI SEBOU!

S touto větou jsme se ve středu probouzeli, jedli snídaně a vůbec celý den se loptili Olomoucí. Pro největší sportovce byl na 6.00 připraven běh, který ovšem začínal v centru města. Kvůli nevhodné poloze našeho ubytování jsme museli vyrážet již v 5.30. Po snídani jsme šli opět na Korunní pevnůstku, kde se odehrával dopolední program. Plzeňský biskup Tomáš Holub (borec) měl úvodní katechezi, následovalo svědectví hokejisty Matouše Venkrbce o víře v každodenním životě. V 11 hodin nás čekala společná mše svatá, po obědě následovaly sportovní aktivity, já jsem se svými kamarády vyzkoušel tradiční švédskou hru kubb (čti kju:b), vřele doporučuji. Uplně nejlepší ale byly přednášky, já navštívil Teologii těla, bylo to velmi inspirativní.

Václav Kubíček

PRESS? JEDINĚ V TÝMU!

Čtvrtek byl pro většinu členů přípravných týmů už devátým dnem CSM, není proto zvláštní, že každý víme, co se od nás očekává. Já jako člen mediálního týmu vím, že musím být v 8 hodin ráno v redakci na společnou poradou.

Před ní bych ale chtěl stihnout plno věcí, např. pomodlit se, zacvičit si, dát si studenou sprchu a teplou snídaně. Můj záměr naruší to, že jsem neodolal a dvakrát jsem si odložil budíka. Místo teplé snídaně si tak musím vystačit s jablkem a i tak na poradou přicházím o čtyři minuty později. Není dlouhá, za chvíli máme každý své úkoly. Co takový člen medi-

álního týmu dělá, nejde úplně jednoduše popsat. Ne nadarmo máme ve znaku vlaštovku, jsme fakt hodně rozlítaní – na různých úkolech i místech.

Dnes dělám infografiku do časopisu, rozhovor s týmem Centrální recepce, pomáhám na tiskové konferenci a do toho si ještě vzpomněl tým režie, že bych jim mohl pomoci s úpravou kartiček pro moderátory.

I když je práce dost, CSM mě hodně baví a většinou stíhám i účast na oficiálním programu. Velká výhoda přípravného týmu je to, že se tu velmi přirozeně seznamujeme, a proto jsem už poznal ohromné množství super lidí. Právě s některými z nich končím den v CSM baru Nebojsa. Když se pak konečně dostanu do postele, usínám s pocitem, že jsem fakt rád, že tu jsem, a taky s předsevzetím, že si zítra už fakt budík neodložím.)

Martin Horák

PUTUJEME NA KOPEČEK

Páteční ranní modlitby jsme si mohli vybírat z pestré nabídky. Já jsem se zúčastnil františkánských chval v katedrále. Následovaly přednášky, ze kterých jsem si vybral téma Ožehavé momenty církevních dějin, kde jsme s přednášejícím Vladimírem Švarcem probrali inkvizice, křížové výpravy nebo dobu Jana Husa. Zároveň zdůraznil, že je důležité pochopit člověka tehdejší doby.

Po obědě následovala pouť na Svatý Kopeček. Každý jsme šli s úmyslem, který jsme poté vhodili v bazilice do velikého koše. Pod kopcem jsme si vybírali ze tří tras - cesta identity, dramatická nebo s citáty. Na dramatické, které jsem se účastnil, jsme pozorovali ztvárnění hříchů desatera a také odpuštění, které nám dává Bůh.

Na začátku mše svatě na Svatém Kopečku se zatloukaly hřeby do srdce symbolizující naše hříchy. Ježíš nám však odpouští a z těchto ran prýští jeho milost. Při obětování byly přineseny naše úmysly. Po mši ještě následovalo překvapení - ohňostroj a poté jsme se vydali zpět do Olomouce.

Petr Kolařík

NEBOJTE SE... BUDOUČNOSTI!

Sobota se nesla ve znamení rodin. Ráno se uskutečnila modlitba růžence, která byla moc pěkně pojatá. Po ní přišla povzbudivá katecheze otce biskupa Pavla Posáda o povolání. S každým z nás má Bůh své úmysly, a na nás je, abychom je svým životem cele naplňovali. Pak přišlo svědectví rodin, ve kterém nám redaktorka časopisu IN! přiblížila svůj příběh o léčbě akutní leukémie. Velmi náročnou léčbu zvládla jen díky Bohu, který jí po celou dobu prokazoval svou milost.

Po mši svatě a obědě, na který jsem si vystál dvacetiminutovou frontu, moje srdce trochu pookřálo, dostali jsme totiž... špagety!

Nasyčeni jsme se rozešli po celém městě. Někdo využil možnosti nahlédnout do otevřených olomouckých chrámů Páně, proběhlo setkání s časopisem IN!, spousta lidí absolvovala Kulturní zastavení po Olomouci a někdo – jako třeba já – zavítal na EXPO povolání a mohl se dozvědět informace o různých řeholích a hnutích. Po bohatém programu jsme vyslechli str-

hující svědectví Enrica Petrilla z Říma, jemuž zemřely dvě děti krátce po porodu, a když byl třetímu asi rok, přišel o manželku Chiaru, která složila svému třetímu dítěti oběť nejvyšší - svůj život. Opět se ukázalo, jaké s námi má Bůh plány, a pokud je neseme těžce, pomáhá nám.

Po večeri následovala vigilie. Atmosféra byla úžasná, cítil jsem, že Bůh je mezi námi. A když pak proběhla adorace k Nejvyšší svátosti oltářní, mnozí z nás ucítili Boží doteky. Při společném

programu to úžasně rozpalovaly obě kapely, Srđcaři i Sněženska. Byl to den, při němž jsem se vnitřně úplně obnovil, pozbyl strachu a našel roli Boha ve svém životě. Dlouho na něj nezapomenou.

Matouš Nermut

UŽ DOMŮ? JEŠTĚ NE!

V neděli ráno mi zvoní budík už v 7:50, i když program začíná až od 9:00. Chtěl jsem pomoci s nakládáním sportovního vybavení do auta. Vy to vlastně nevíte, jsem totiž součástí týmu sport! Než se vybatolím z pokoje je už pár minut po osmé. Na snídani potkám několik kamarádů, což mi času taky nepřidá a těch osm vánoček taky nemůžu jen tak „zbláznout“. Než se dostanu k autu, už můžu naložit tak akorát vlastní batoh. Teď už chci jen zjistit, kde jsou mí sourozenci. Nakonec se šťastně shledám a můžeme si spolu užít krásnou modlitbu, písničky, konec příběhu, který nás provázel celým setkáním, a nakonec vyvrcholení celého setkání – mši svatou. Pak už vlastně „celostátko“ oficiálně končí a moje ségra s většinou mladých jedou domů. Já s bráchou v Olomouci zůstáváme ještě o den déle, abychom pomohli s úklidem, proto mám aspoň čas projít si zbytek města, který jsem ještě neviděl. A taky se pomodlit v kapličky s jezirkem pod kostelem svatého Michala.

Jakub Ertl

Celé setkání v Olomouci bylo hodně pestré a intenzivní, kdo se chtěl zapojit, měl mnoho možností, jak si setkání užít a něco si z něj odnést. Záznamy z programu najdete i v archivu televize Noe. Tak zase příště!

Foto: Dominik David (4), Michaela Reitingarová (2), Dominik Polanský, Klára Kalinová (2) – Člověk a víra

